

62011CJ0424

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2013. március 7. (*1)

„Hozzáadottérték-adó — 77/388/EGK irányelv — A befektetési alapok kezelésére vonatkozó adómentesség — Terjedelem — Vállalati nyugdíjrendszerek”

A C-424/11. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Egyesült Királyság) a Bírósághoz 2011. augusztus 11-én érkezett, 2011. július 8-i határozatával terjesztett elő az előtte

a Wheels Common Investment Fund Trustees Ltd,

a National Association of Pension Funds Ltd,

a Ford Pension Fund Trustees Ltd,

a Ford Salaried Pension Fund Trustees Ltd,

a Ford Pension Scheme for Senior Staff Trustee Ltd

és

a Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

Tagjai: A. Tizzano tanácselnök, A. Borg Barthet, E. Levits, J.-J. Kasel és M. Safjan (előadó) bírák,

előtanácsnok: P. Cruz Villalón,

hivatalvezető: A. Impellizzeri tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2012. szeptember 12-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

—

a Wheels Common Investment Fund Trustees Ltd és társai képviseletében P. Lasok QC, A. Brown solicitor megbízásából,

—

az Egyesült Királyság Kormánya képviseletében C. Murrell, meghatalmazotti minőségben,
segítője: R. Hill barrister,

—
az Európai Bizottság képviselőjében R. Lyal és C. Soulay, meghatalmazotti minőségben,
tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy
elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak
összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról
szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű
különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.) 13. cikke B. része d) pontja 6. alpontjának és a közös
hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL L
347., 1. o.) 135. cikke (1) bekezdése g) pontjának az értelmezésére vonatkozik.

2

E kérelmet a Wheels Common Investment Fund Trustees Ltd és társai, valamint a Commissioners
for Her Majesty's Revenue and Customs (a továbbiakban: Commissioners) között annak
tárgyában folyamatban lévő eljárásban terjesztették elő, hogy az utóbbi megtagadta a Wheels
Common Investment Fund Trustees Ltd és társai részére nyújtott vagyonkezelési szolgáltatások
hozzáadottérték-adó (a továbbiakban: héa) alóli mentesítését.

Jogi háttér

Az uniós jog

3

A hatodik irányelvet hatályon kívül helyezte a 2006/112 irányelv, amely 2007. január 1-jén lépett
hatályba. Mivel az alapügy tárgyát a 2004. július 1-je és 2007. június 30-a közötti időszak képezi,
az alapügyre az említett két irányelv alkalmazandó.

4

A hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontja 6. alpontjának és a 2006/112 irányelv 135. cikke (1)
bekezdése g) pontjának szövege lényegében azonos. E rendelkezések értelmében a tagállamok
mentesítik a héa alól „a tagállamok által meghatározott befektetési alapok kezelés[ét]”.

Az Egyesült Királyság joga

5

A 2006/112 irányelv 135. cikke (1) bekezdésének g) pontját az alapeljárásban szóban forgó
tényállás megvalósulásának időpontjában a hozzáadottérték-adóról szóló 1994. évi törvény (Value
Added Tax Act 1994) 9. melléklete 5. csoportjának 9. és 10. pontja ültette át, mely utóbbiak szerint
mentesül az adó alól:

„9.

A trust formában működő engedélyezett kollektív befektetési vállalkozások [»authorised unit trust«, a továbbiakban: AUT] vagy trust alapú rendszerek kezelése;

10.

A nyíltvégű befektetési vállalkozások [»open-ended investment company«, a továbbiakban: OEIC] letétkezelése.”

6

A C-363/05. sz., JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust Plc és The Association of Investment Trust Companies ügyben 2007. június 28-án hozott ítéletben (EBHT 2007., I-5517. o.) (a továbbiakban: Claverhouse-ügy) kimondottak figyelembevételére céljából az említett 9. és 10. pont alkalmazási körét a hozzáadottérték-adóról szóló 2008. évi (Adó) rendelettel (Value Added Tax [Finance] [no 2] Order 2008) 2008. október 1-jei hatállyal kiegészítették. Az említett pontok értelmében a jövőben adómentes az OEIC és AUT formában működő kollektív befektetési alapok kezelése, valamint az olyan zártvégű kollektív befektetési társaságok kezelése, mint az investment trust companies (a továbbiakban: ITC).

7

A hozzáadottérték-adóról szóló 1994. évi törvény 9. mellékletének 5. csoportjához kapcsolt 6. megjegyzés úgy rendelkezik, hogy az OEIC és az AUT meghatározása a pénzügyi szolgáltatásokról és pénzügyi piacokról szóló 2000. évi törvényben (Financial Services and Markets Act) szerepel.

8

Az utóbbi törvény XVII. része a 235-237. cikkben többek között az alábbiakról rendelkezik:

„235.

Kollektív befektetési rendszerek

(1) Ebben a részben »kollektív befektetési vállalkozás« alatt értendő minden nem vagyona – ideértve a pénzt is – vonatkozó ügylet, amelynek célja vagy eredménye, hogy az azokban részt vevő személyek (akár úgy, hogy az egész vagyonnak vagy bármely részének tulajdonosaivá válnak, akár egyéb módon) részesülnek abból a nyereségből vagy bevételből, amely a vagyon vagy az ilyen nyereségből vagy bevételből kifizetett összegek megszerzéséből, megtartásából, kezeléséből vagy rendelkezésre tartásából származik.

(2) Az ügyleteknek olyanoknak kell lenniük, hogy az azokban részt vevő személyeknek (»résztvevők«) ne legyen napi ellenőrzési joguk a vagyon kezelése felett, függetlenül attól, hogy joguk van-e arra, hogy velük egyeztessenek, vagy hogy utasításokat adjanak.

(3) Az ügyleteknek továbbá az alábbi jellemzők egyikével vagy mindegyikével kell rendelkezniük:

a)

A résztvevők hozzájárulásait és a nyereségeket vagy bevételeket, amelyekből részükre kifizetés történik, összegyűjtik [pooled].

b)

A vagyont egységként a rendszer kezel?je vagy annak megbízottja kezeli.

[...]

236.

Nyíltvég? befektetési társaságok

(1) Ebben a részben a »nyíltvég? befektetési társaság« olyan kollektív befektetési vállalkozást jelent, amely megfelel mind a vagyoni, mind a befektetési feltételeknek.

(2) A vagyoni feltétel, hogy a vagyon ténylegesen olyan jogi személy (body corporate, a továbbiakban: BC) tulajdona legyen, és annak vagy megbízottjának kezelése alatt álljon, amelynek célja ezen alapok befektetése azzal a szándékkal, hogy

a)

elossza a befektetési kockázatot; és

b)

a tagjainak juttassa ezeknek az alapoknak a jogi személy vagy annak megbízottja általi kezelésének eredményéb?l származó hasznokat.

[...]

237.

Egyéb meghatározások

[...]

(3) Ebben a részben

»authorised unit trust« az olyan unit trust (kollektív befektetési alap rendszer), amelyet a jelen törvény alkalmazásában a 243. cikk szerint hatályos engedélyezési határozattal engedélyeztek;

»engedélyezett nyíltvég? befektetési társaság« a 262. cikk szerinti szabályozás alapján létrehozott társaság, amely engedélyezési határozattal rendelkezik az említett cikk (2) bekezdésének l) pontja alapján az ilyen szabályozásban foglalt bármely rendelkezés szerint;

[...]

Az alapeljárás és az el?zetes döntéshozatalra el?terjesztett kérdések

9

A Wheels Common Investment Fund Trustees Ltd (a továbbiakban: Wheels) azon alap „trustee”-ja, amelyekben a Ford Motor Company vállalkozás által a nemzeti jogszabályokból és a kollektív szerz?dések?l ered? kötelezettségei teljesítése érdekében létrehozott vállalati magánnyugdíjrendszerek eszközeit gy?jtik össze befektetési céllal.

10

Az egyes rendszerek a volt munkavállalók meghatározott kategóriája részére nyugdíjat biztosítanak, amelyet a tagok utolsó munkabére és a vállalkozásnál általuk eltöltött idő alapján számítanak ki. Alkalmazásuk idején a – minden munkavállaló részére a csatlakozás kötelezettsége nélkül nyitott – rendszer tagjai a munkabérükből levont, rögzített összeg? járulékot fizetnek. A munkáltató szintén fizet hozzájárulást olyan összeg erejéig, amely elegendő a nyugdíjellátások fennmaradó költségei finanszírozásának biztosításához.

11

A tényállás megvalósulása idején a Capital International Limited alapkezelési szolgáltatásokat nyújtott a Wheels részére. Az Egyesült Királyság héára vonatkozó jogszabályi rendelkezéseinek megfelelően a héát kiszámlázta a Wheels részére, és azt e címen megfizette a Commissioners részére.

12

2007 szeptemberében a Claverhouse-ügyben hozott ítélet meghozatalát követően a Capital International Limited kérte a Commissionerstől az általa nyújtott alapkezelési szolgáltatások teljesítéséhez kapcsolódó héa visszatérítését arra való hivatkozással, hogy e szolgáltatások az érintett időszakban a 2006/112 irányelv 135. cikke (1) bekezdésének g) pontjában vagy a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 6. alpontjában szereplő adómentesség hatálya alá tartoztak.

13

2008. január 2-i határozatával a Commissioners a fenti kérelmet elutasította. A Wheels ezt követően keresetet nyújtott be az említett határozat ellen a First-tier Tribunal (Tax Chamber) előtt. Noha a kérdést előterjesztő bíróság szerint a Wheels részére nyújtott szolgáltatások „kezelési” szolgáltatások a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 6. alpontjában és a 2006/112 irányelv 135. cikke (1) bekezdésének g) pontjában szereplő adómentesség értelmében, kétségei vannak afelől, hogy a Wheels tulajdonában álló alapok az említett adómentesség értelmében vett „közös befektetési alapoknak” minősülnek-e.

14

E körülmények között a First-tier tribunal (Tax Chamber) az eljárás felfüggesztéséről határozott, és előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

„1)

A [hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 6. alpontjában] és a 2006/112 irányelv 135. cikke (1) bekezdésének g) pontjában szereplő »befektetési alapok« kifejezés magában foglalhat-e i. egy vállalati magánnyugdíjrendszert, amelyet a munkáltató hoz létre annak érdekében, hogy nyugellátást nyújtson a munkavállalóknak és/vagy ii. egy közös befektetési alapot, amelybe több nyugdíjrendszer eszközeit gyűjtik össze befektetési céllal úgy, hogy a szóban forgó nyugdíjrendszerekben:

a)

a tagok által megszerezhető juttatások előre meg vannak határozva a rendszert létrehozó jogi dokumentumokban egy képletre utalással (amely a tagnak a munkáltatónál töltött szolgálati

idejének hosszán és keresetén alapul), és nem a rendszer eszközeinek értékére utalással;

b)

a munkáltató köteles hozzájárulást teljesíteni a rendszerbe;

c)

kizárólag a munkáltató munkavállalói vehetnek részt a rendszerben, és részesülhetnek általa juttatásokban (a rendszerben részt vevő személyek itt »tagok«);

d)

a munkavállaló szabadon dönti el, hogy taggá akar-e válni;

e)

a tag munkavállaló, általában a keresetének bizonyos százaléka alapján köteles a rendszerbe hozzájárulásokat teljesíteni;

f)

a munkáltató és a tagok hozzájárulásait a rendszer trustee-ja (letétkezelője) gyűjti össze és fekteti be (általában értékpapírokba) abból a célból, hogy biztosítson egy alapot, amelyből a rendszerben biztosított juttatásokat kifizetik a tagoknak;

g)

amennyiben a rendszer eszközei meghaladják azt, ami a rendszer által biztosított juttatások fedezéséhez szükséges, a rendszer trustee-ja és/vagy a munkáltatók a rendszer elírásainak és a nemzeti jog rendelkezéseinek megfelelően az alábbiak egyikét (vagy ezek közül többet) tehetik: először is csökkenthetik a munkáltató hozzájárulását a rendszerhez; másodszor átruházhatják a többletre eső juttatás egy részét vagy egészét a munkáltató részére; harmadszor pedig növelhetik a rendszer tagjainak juttatásait;

h)

amennyiben a rendszer eszközei nem érik el azt, ami a rendszer által biztosított juttatások fedezéséhez szükséges, a munkáltató általában köteles a hiányt pótolni, és – amennyiben a munkáltató nem tesz ennek eleget vagy nem képes eleget tenni – a tagok juttatásait csökkentik;

i)

a rendszerbe lehet önkéntes kiegészítő hozzájárulásokat („additional voluntary contributions” vagy „AVC”) teljesíteni, amelyek nem maradnak a rendszerben, hanem átutalják azokat egy harmadik félnek befektetés és annak eredménye alapján kiegészítő juttatások nyújtása céljából (az ilyen ügyletek nem tartoznak a héa alá);

j)

a tagoknak joguk van a rendszerben összegyűlt juttatásaikat (amelyeknek értékét az átutaláskori, biztosításmatematikai értékük alapján határozzák meg) más nyugdíjalapokba utalni;

k)

a munkáltató és a tagok által a rendszer felé teljesített hozzájárulások a tagállam által kivetett jövedelemadó szempontjából nem minősülnek a tagok jövedelmének;

l)

a tagoknak a rendszerből kapott juttatásai a tagállam által kivetett jövedelemadó szempontjából a tagok jövedelmének minősülnek; és

m)

nem a rendszer tagjai, hanem a munkáltatók viselik a rendszer kezeléséből származó költségeket?

2)

A [hatodik HÉA-irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 6. alpontjában] és a 2006/112 irányelv 135. cikke (1) bekezdésének g) pontjában foglalt mentesség céljára, az adósemlegesség elvére és a fenti első kérdésben kifejtett körülményekre tekintettel:

a)

jogosult-e valamely tagállam a nemzeti jogában úgy meghatározni azt, hogy mely alapok esnek a »befektetési alapok« meghatározása alá, hogy kizárja a fenti első kérdésben leírt típusú alapokat, miközben beleveszi a [2002. január 21-i 2001/108/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 41., 35. o.; magyar nyelvű kiadás 6. fejezet, 4. kötet, 302. o.) módosított, az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1985. december 20-i] 85/611/[EGK tanácsi] irányelvben [HL L 375, 3. o.; magyar nyelvű kiadás 6. fejezet, 1. kötet, 139. o.; a továbbiakban: ÁÉKBV irányelv] meghatározott kollektív befektetési vállalkozásokat;

b)

milyen mértékben relevánsak (ha egyáltalán relevánsak) a következők annak a kérdésnek a megválaszolásakor, hogy az első kérdésben leírt típusú alapot a tagállam a nemzeti joga szerint »közös befektetési alapnak« köteles-e minősíteni:

—

az alap jellemzői a fenti első kérdésben leírtaknak megfelelően;

—

annak mértéke, amennyire az alap »hasonló és ezáltal versenyben áll« olyan befektetési konstrukciókkal, amelyeket a tagállam már »befektetési alapnak« minősített?

3)

Amennyiben a 2) kérdés b) pontjának második francia bekezdésére adott válasz tekintetében releváns annak meghatározása, hogy mennyire »hasonlók és ezáltal versenyben lévő« az alapok az olyan befektetési konstrukciókkal, amelyeket a tagállam már »befektetési alapnak« minősített, szükséges-e a szóban forgó alap és az egyéb befektetési konstrukciók közötti »verseny« meglétének vagy mértékének kérdését külön kezelni a »hasonlóság« kérdésétől?

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Kérdéseivel a kérdést elterjesztő bíróság lényegében arra kíván választ kapni, hogy a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 6. alpontja és a 2006/112 irányelv 135. cikke (1) bekezdésének g) pontja értelmében vett „közös befektetési alapok” fogalma alá tartoznak-e, és ha igen, milyen feltételek mellett, valamely nyugdíjrendszer eszközei és azon befektetési alap, amelybe azokat összegyűjtik.

Először is emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a többek között a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 6. alpontjában és a 2006/112 irányelv 135. cikke (1) bekezdésének g) pontjában foglalt adómentességek az uniós jog autonóm fogalmai, amelyeket a héarendszer egyes tagállamokban történő eltérő alkalmazásának elkerülése céljából f szabály szerint egységesen kell meghatározni, és ebből következően a tagállamok nem módosíthatják az adómentességek tartalmát, azonban más a helyzet akkor, ha a jogalkotó a tagállamokra bízta valamely adómentesség egyes kifejezéseinek meghatározását (lásd ebben az értelemben a C-169/04. sz. Abbey National ügyben 2006. május 4-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-4027. o.] 38. és 39. pontját, valamint a fent hivatkozott Claverhouse-ügyben hozott ítélet 19. és 20. pontját). Márpedig e rendelkezések a tagállamokra ruházzák a „közös befektetési alapok” fogalmának meghatározására vonatkozó hatáskört (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Abbey National ügyben hozott ítélet 40. és 41. pontját, valamint a fent hivatkozott Claverhouse-ügyben hozott ítélet 43. pontját).

A tagállamok számára ily módon elismert fogalommeghatározási hatáskörnek azonban korlátját jelenti az uniós jogalkotó által a mentességre alkalmazott fogalmak sérelmének tilalma (lásd a fent hivatkozott Claverhouse-ügyben hozott ítélet 21. pontját). A tagállam nevezetesen nem választhatja ki a közös befektetési alapok közül azokat, amelyek adómentességet élveznek, és azokat, amelyek nem, anélkül hogy ne tagadná magát a „közös befektetési alapok” kifejezést. Az említett rendelkezések tehát nem hatalmazzák fel arra, hogy belső jogában határozza meg a „közös befektetési alapok” fogalmának megfelelő alapokat (lásd a fent hivatkozott Claverhouse-ügyben hozott ítélet 41–43. pontját).

A „közös befektetési alapok” fogalmának meghatározására a tagállamoknak elismert hatáskört a hatodik irányelv és a 2006/112 irányelv céljának, valamint közös héarendszerre irányadó adósemlegesség elvének tiszteletben tartásával is kell gyakorolni (lásd a fent hivatkozott Claverhouse-ügyben hozott ítélet 22. és 43. pontját).

E tekintetben egyfelől arra kell rámutatni, hogy a befektetési alapok kezeléséhez kapcsolódó ügyletek adómentességének célja különösen az, hogy a héa költségeinek kizárásával, a befektetési vállalkozások által megkönnyítse a befektetők számára az értékpapírok vásárlását, és ily módon biztosítsa, hogy a közös héarendszer adózási szempontból semlegesen kezelje az értékpapírokba történő közvetlen, illetve a kollektív befektetési vállalkozások közvetítésével történő befektetésre vonatkozó döntéseket (lásd a fent hivatkozott Abbey National ügyben hozott ítélet 62. pontját és a fent hivatkozott Claverhouse-ügyben hozott ítélet 45. pontját)

Másfelül az adósemlegesség elvét illetően, ezen elv tiltja, hogy az azonos tevékenységet végző gazdasági szereplőket eltérően kezeljék a héa kivetése során (lásd ebben az értelemben a C-382/02. sz. Cimber Air ügyben 2004. szeptember 16-án hozott ítélet [EBHT 2004., I-8379. o.] 23. és 24. pontját, a C-280/04. sz. Jyske Finans ügyben 2005. december 8-án hozott ítélet [EBHT 2005., I-10683. o.] 39. pontját, a fent hivatkozott Abbey National ügyben hozott ítélet 56. pontját, valamint a fent hivatkozott Claverhouse-ügyben hozott ítélet 29. pontját).

Ezenkívül rá kell mutatni, hogy ezen elv nem követeli meg, hogy azonos ügyletekről legyen szó. Az állandó ítélkezési gyakorlatból következően ugyanis ezen elv azt is tiltja, hogy az egymással versenyző hasonló szolgáltatásokat a héa szempontjából eltérően kezeljék (lásd különösen a C-109/02. sz., Bizottság kontra Németország ügyben 2003. október 23-án hozott ítélet [EBHT 2003., I-12691. o.] 20. pontját; a C-453/02. és C-462/02. sz., Linneweber és Akritidis egyesített ügyekben 2005. február 17-én hozott ítélet [EBHT 2005., I-1131. o.] 24. pontját; a C-498/03. sz., Kingscrest Associates és Montecello ügyben 2005. május 26-án hozott ítélet [EBHT 2005., I-4427. o.] 54. pontját; a C-106/05. sz. L.u.p.-ügyben 2006. június 8-án hozott ítélet [EBHT 2006., I-5123. o.] 32. pontját; C-246/04. sz. Turn- und Sportunion Waldburg ügyben 2006. január 12-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-589. o.] 33. pontját; a C-443/04. és C-444/04. sz., Solleveld és van den Hout-van Eijnsbergen egyesített ügyekben 2006. április 27-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-3617. o.] 39. pontját, valamint a fent hivatkozott Claverhouse-ügyben hozott ítélet 46. pontját).

Meg kell tehát határozni, hogy az a befektetési alap, amelyben valamely magánnyugdíjrendszer eszközeit gyűjtik össze, és amely olyan jellemzőkkel rendelkezik, mint amelyeket az alapügyben szóban forgó alap mutat, azonos-e azokkal az alapokkal, amelyek a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 6. alpontja és a 2006/112 irányelv 135. cikke (1) bekezdésének g) pontja értelmében befektetési alapoknak minősülnek, vagy olyan mértékben hasonló az utóbbiakhoz, hogy azokkal versenyben áll.

E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az ÁÉKBV irányelv értelmében átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásoknak minősülő alapok közös befektetési alapoknak minősülnek (lásd ebben az értelemben különösen a C-44/11. sz. Deutsche Bank ügyben 2012. július 19-én hozott ítélet 32. pontját). Ahogyan a hivatkozott irányelv 1. cikkének (2) bekezdéséből következik, az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások valójában olyan vállalkozások, amelyeknek az AUT-hoz és az OEIC-hez hasonlóan (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Claverhouse-ügyben hozott ítélet 50. pontját) – a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 6. alpontjában és a 2006/112 irányelv 135. cikke (1) bekezdésének g) pontjában szabályozott adómentesség által követett célnak megfelelően – kizárólagos célja a befektetők által nyilvánosan bevont tőke átruházható értékpapírokba történő befektetése.

Ezenkívül szintén közös befektetési alapoknak kell minősíteni azon alapokat, amelyek anélkül, hogy az ÁÉKBV irányelv értelmében vett kollektív befektetési vállalkozásoknak minősülnének, az utóbbiakkal azonos jellemzőkkel rendelkeznek, és így módon ugyanazon műveleteket végzik, vagy

legalább oly mértékben hasonló vonásokat mutatnak, hogy versenyhelyzetbe kerülnek velük (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Abbey National ügyben hozott ítélet 53–56. pontját, valamint a fent hivatkozott Claverhouse-ügyben hozott ítélet 48–51. pontját).

25

Márpedig az olyan befektetési alap, mint amelyről az alapügyben is szó van, és amelyben valamely magánnyugdíjrendszer egykőzeit gyűjtik össze, nem tekinthető kollektív befektetési vállalkozásnak az ÁÉKBV irányelv értelmében. Az ilyen alap ugyanis nem nyilvános, hanem az elztes döntéshozatalra utaló határozatból következően a munkavállaláshoz kapcsolódó olyan elnyt képez, amelyben a munkáltatók kizárólag munkavállalóikat részesítik. Az ilyen alap tehát nem azonos azon alapokkal, amelyek a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 6. alpontja és a 2006/112 irányelv 135. cikke (1) bekezdésének g) pontja értelmében befektetési alapoknak minősülnek.

26

Az ilyen befektetési alap az ÁÉKBV irányelvben meghatározott kollektív befektetési vállalkozásokhoz sem hasonló olyan mértékben, hogy azokkal versenyhelyzetben állna. Számos jellemzőben eltérnek ugyanis, és ennek folytán nem ugyanazon igényeket elégítenek ki.

27

Közelebbről az olyan nyugdíjrendszer tagjai, mint amelyről az alapügyben is szó van, nem viselik azon befektetési alap kezelésének kockázatát, amelyben az említett rendszer eszközeit összegyűjtik, azon magánbefektetőkől eltérően, akik javaikat valamely kollektív befektetési vállalkozásnál fektetik be (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Claverhouse-ügyben hozott ítélet 50. pontját). Míg az olyan nyugdíjrendszerben tagsággal rendelkező munkavállaló által megszerezhető nyugdíj, mint amelyről az alapügyben is szó van, semmilyen tekintetben nem függ a rendszer eszközeinek értékétől és a rendszer kezelői által eszközölt befektetések eredményétől, hanem az a munkáltató alkalmazásában eltöltött idő és a munkabér összege alapján előre meghatározott, a kollektív befektetési vállalkozásban részesedést szerző személyek által várható hozam az alap kezelői által a részesedések tulajdonlásának idején eszközölt befektetések eredmények függvénye.

28

Ezenkívül az olyan magánnyugdíjrendszer, mint amelyről az alapügyben is szó van, a kollektív befektetési vállalkozástól a munkáltató szempontjából is különbözik. Az utóbbi nincs összehasonlítható helyzetben valamely kollektív befektetési vállalkozás befektetőjével, mivel – jóllehet neki is viselnie kell a rendszer kezelői által eszközölt befektetések pénzügyi következményeit – az általa a nyugdíjrendszerbe befizetett hozzájárulások annak egy módját jelentik számára, hogy teljesítse a munkavállalói felé fennálló törvényi kötelezettségeit.

29

A fenti megfontolásokra tekintettel az elterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a hatodik irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 6. alpontját és a 2006/112 irányelv 135. cikke (1) bekezdésének g) pontját úgy kell értelmezni, hogy a valamely nyugdíjrendszer eszközeit összegyűjtő befektetési alap nem tartozik a fent hivatkozott rendelkezések értelmében vett olyan „befektetési alap” fogalmába, amelynek a kezelése az említett irányelvek céljára és az adósemlegesség elvére tekintettel mentesíthető a héa alól, mivel a tagok nem viselik az említett alap kezelésének kockázatát, és a munkáltató által a nyugdíjrendszerbe befizetett hozzájárulások

annak egy módját jelentik számára, hogy teljesítse a munkavállalói felé fennálló törvényi kötelezettségeit.

A költségekről

30

Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 6. alpontját és a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 135. cikke (1) bekezdésének g) pontját úgy kell értelmezni, hogy a valamely nyugdíjrendszer eszközeit összegyűjtő befektetési alap nem tartozik a fent hivatkozott rendelkezések értelmében vett olyan „befektetési alap” fogalmába, amelynek a kezelése az említett irányelvek céljára és az adósemlegesség elvére tekintettel mentesíthető a hía alól, mivel a tagok nem viselik az említett alap kezelésének kockázatát, és a munkáltató által a nyugdíjrendszerbe befizetett hozzájárulások annak egy módját jelentik számára, hogy teljesítse a munkavállalói felé fennálló törvényi kötelezettségeit.

Aláírások

(*1) Az eljárás nyelve: angol.